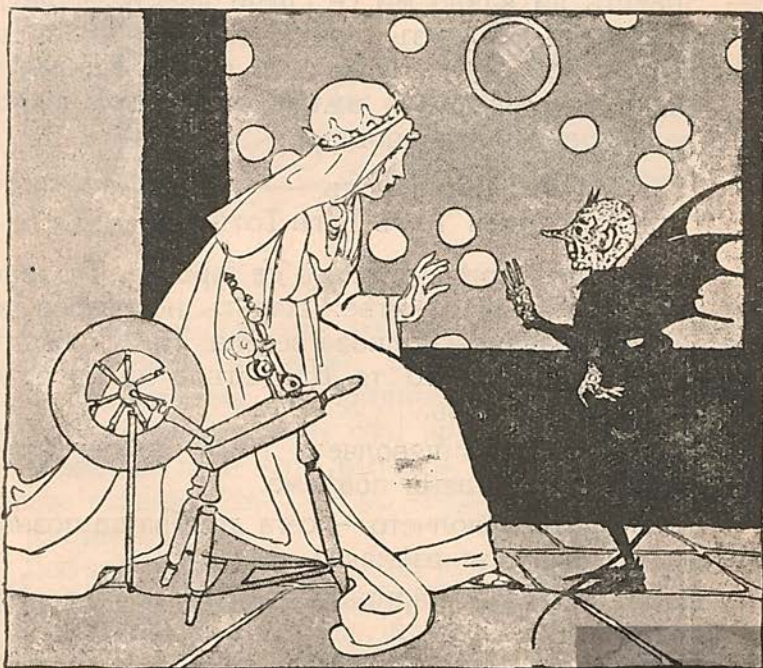

направя царица и ще ходи въ златни дрехи. Единайсетъ месеца въ годината тя нѣма нищо да работи, но презъ дванайстия месецъ ще трѣбва да изприда по петъ повѣсма всѣки день. Ако не направи това — ще заповѣдамъ да я погубятъ.

— Добре, — отговори жената, като си помисли, че дъщеря ѝ ще има единайсетъ месеца време да се изучи да преде толкова добре, че да може да изприда по петъ повѣсма на день.

Царьтъ взе дъщерята при себе си въ колата. Той я отведе въ палатитѣ си и се ожени за нея. Дъщерята на бедната жена стана царица, облечена въ златни дрехи и оградена отъ много слуги, които изпълняваха всичкитѣ ѝ желанія.

Единайсетъ мѣсеца тя нищо не работи, но като дойде дванайсетиятъ месецъ, царьтъ ѝ рече: „Сега влѣзъ въ тази стая. Ето ти чакржкъ и вълна. Ще изпридашъ по петъ повѣсма всѣки день.“

Царицата остана затворена сама въ стаята и се чудѣше какво да прави. Тя не знаеше да преде и се разплака.